

FRANZ EGENBERGER

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

11. července 2006 *

Ve věci C-313/04,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Německo) ze dne 24. června 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 26. července 2004, v řízení

Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk

proti

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

za přítomnosti:

Fonterra (Logistics) Ltd,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klučka, U. Löhmus, E. Levits (zpravodaj), soudci,

generální advokát: L. A. Geelhoed,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. září 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk C. Bittnerem a J. Gündischem, Rechtsanwälte,

- za Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung K.-D. Lutzem, Verwaltungsangestellter,

- za Fonterra (Logistics) Ltd E. Gibson-Boltonem, solicitor, A. Rinnem, Rechtsanwalt, C. Firthem a C. Humpem, solicitors,

- za německou vládu C. Schulze-Bahr, jako zmocněnkyní,

- za francouzskou vládu G. de Bergues, S. Ramet a A. Colomb, jako zmocněnci,

- za polskou vládu T. Nowakowskim, jako zmocněncem,

- za Komisi Evropských společenství C. Cattabriga, F. Erlbacherem a F. Hoffmeisterem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 1. prosince 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce a čl. 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót (Úř. věst. L 341, s. 29; Zvl. vyd. 03/34, s. 356).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk založenou podle německého práva (dále jen „Egenberger“) a Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (německý spolkový úřad pro zemědělství a výživu, dále jen „BLE“) ohledně vydání dovozní licence pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Nařízení č. 1255/1999

- 3 Článek 26 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky (Úř. věst. L 160, s. 48; Zvl. vyd. 03/35, s. 326) stanoví, že při dovozu produktů uvedených v článku 1 uvedeného nařízení, k nimž patří i máslo, do Společenství se vyžaduje předložení dovozní licence.
- 4 Článek 26 odst. 2 téhož nařízení zní takto:

„Členské státy vydají licenci každému žadateli bez ohledu na místo jeho usazení ve Společenství [...]

Dovozní a vývozní licence jsou platné na celém území Společenství. Vydání licencí je podmíněno složením jistoty jako záruky toho, že produkty budou dovezeny nebo vyvezeny během doby platnosti licence; s výjimkou případů vyšší moci jistota zcela nebo zčásti propadne, jestliže se ve výše uvedené lhůtě dovoz nebo vývoz neuskuteční, nebo se uskuteční pouze částečně.“

- 5 Podle čl. 26 odst. 3 písm. c) tohoto nařízení přijme Komise Evropských společenství další prováděcí pravidla k tomuto článku.

- 6 Článek 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999 upravuje způsoby správy celních kvót a stanoví, že tyto způsoby nesmí vést k jakékoli diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty.

Nařízení č. 2535/2001

- 7 Článek 25 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2535/2001 stanoví:

„Dovozní licence pro produkty uvedené v příloze III s uvedenou celní sazbou se vydává pouze na základě předložení odpovídajícího osvědčení IMA 1 pro celkové čisté množství v něm uvedené.“

- 8 Příloha III uvedeného nařízení v tomto ohledu vymezuje objem kvót a sazbu dovozních cel pro máslo pocházející z Nového Zélandu. Z devátého bodu

odůvodnění téhož nařízení mimoto vyplývá, že osvědčení IMA 1 vydané příslušnými orgány vyvázející země osvědčuje, že produkty dovážené do Společenství splňují podmínky pro sníženou sazbu.

- 9 Podle čl. 32 odst. 2 nařízení č. 2535/2001 je osvědčení IMA 1 platné pouze tehdy, pokud je řádně vyplněno a potvrzeno orgánem vyvázející země uvedeným v příloze XII tohoto nařízení. Pokud jde o Nový Zéland, označuje uvedená příloha za vydávající subjekt Food Assurance Authority (orgán pro dohled nad potravinami) v rámci ministerstva zemědělství a lesního hospodářství. Příloha IV téhož nařízení krom toho definuje podmínky kontroly hmotnosti a obsahu tuku v novozélandském másle, jakož i podmínky pro vypracování a ověření osvědčení IMA 1 pro tento produkt.
- 10 Z článku 34 nařízení č. 2535/2001 vyplývá, že ustanovení článků 34 až 42 tohoto nařízení se vztahují na novozélandské máslo. Článek 35 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Žádosti o dovozní licence lze podávat pouze ve Spojeném království.

Spojené království kontroluje všechna vydaná, zrušená, změněná a opravená osvědčení IMA 1, nebo osvědčení, k nimž byly vydány kopie. Zajistí, aby celkové množství, pro které byly dovozní licence vydány, nepřekročilo kvótu pro dotyčný dovozní rok.“

Právní úprava Světové obchodní organizace

- 11 Článek XVII odst. 1 bod a) Všeobecné dohody o clech a obchodu ze dne 30. listopadu 1947, ve znění použitelném od 1. března 1969 (dále jen „GATT“), stanoví:

„Každá smluvní strana, jež zřídí nebo udržuje státní podnik kdekoliv umístěný, nebo jež udělí kterémukoli podniku právně nebo fakticky výlučné nebo zvláštní výsady, se zavazuje, že takový podnik bude při svých nákupech a prodejkách, zahrnujících dovoz nebo vývoz, postupovat v souladu se všeobecnými zásadami o nediskriminačním zacházení, stanovenými v této Dohodě pro vládní opatření, jež se vztahují na dovoz nebo vývoz soukromými obchodníky.“

- 12 Podle čl. 1 odst. 3 Dohody o dovozním licenčním řízení připojené k Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace z roku 1994 (dále jen „WTO“) přijaté v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 151) budou pravidla pro dovozní licenční řízení uplatňována neutrálně a vykonávána spravedlivým a nestranným způsobem.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 13 Novozélandský zákonodárce udělil zákonem o restrukturalizaci mléčného průmyslu (Dairy Industry Restructuring Act 2001, dále jen „zákon z roku 2001“), který nabyl

účinnosti dne 27. září 2001, výhradní licenci pro vývoz novozélandského másla se sníženou celní sazbou do Evropské unie společnosti New Zealand Dairy Board (dále jen „NZDB“), která před nedávnem uskutečnila fúzi s dalšími producenty mléka, čímž vznikla Fonterra Cooperative Group Ltd (dále jen „Fonterra“), agentura pro spolupráci při uvádění produktů na trh založená podle práva Nového Zélandu. Zákon z roku 2001 zakazuje jakýkoli převod této vývozní licence na třetí osoby. Fonterra vyváží novozélandské máslo do Evropské unie výhradně prostřednictvím NZMP Logistics (dále jen „NZMP“), další ze svých dceřiných společností, která je usazena ve Spojeném království. Z toho plyne, že NZMP je výhradním dovozcem novozélandského másla se sníženou celní sazbou do Evropské unie.

- 14 V tomto ohledu může být dovozní řízení popsáno následovně: Food Assurance Authority vydává osvědčení IMA 1 společnosti NZDB, která je převádí na NZMP poté, co jí prodala máslo. Tato dceřiná společnost podává žádost o dovozní licenci podle nařízení č. 2535/2001 společně s osvědčením IMA 1 ve Spojeném království, dováží novozélandské máslo do Evropské unie, prodá je po proclení a zdanění dále, a získá tak rozdíl mezi dovozní cenou a vyšší cenou ve Společenství.
- 15 Egenberger podala dne 25. srpna 2003 u BLE žádost o dovozní licenci pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou. Rozhodnutím ze dne 2. listopadu 2003 zamítla BLE tuto žádost z toho důvodu, že jí Egenberger nepředložila osvědčení IMA 1 a že žádost o dovozní licenci pro novozélandské máslo lze podat pouze ve Spojeném království.
- 16 Egenberger podala žalobu proti tomuto rozhodnutí u Verwaltungsgericht Frankfurt am Main a uplatňovala, že některá ustanovení nařízení č. 2535/2001 jsou v rozporu s článkem 28 ES, čl. 34 odst. 2 druhým pododstavcem ES a článkem 82 ES. Egenberger v této souvislosti připomíná, že již předložila nabídku na nákup

novozélandského másla společnosti Fonterra v dubnu 2001. Tato nabídka však byla odmítnuta z toho důvodu, že Fonterra vyváží máslo se sníženou celní sazbou do Evropské unie pouze prostřednictvím NZMP. Egenberger tudíž neměla možnost získat požadované osvědčení IMA 1 nebo nakoupit máslo za účelem dovozu.

- 17 Předkládající soud sdílí pochybnosti vyjádřené společností Egenberger, pokud jde o platnost čl. 35 odst. 2 a čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 2535/2001. V tomto ohledu opírá svou argumentaci o čtyři body.
- 18 Tento soud zaprvé uvádí jednak to, že čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001 je v rozporu s čl. 34 odst. 2 druhým pododstavcem ES, neboť potenciálním dovozcům novozélandského másla usazeným ve Spojeném království umožňuje podávat jejich žádost o dovozní licenci u orgánů zodpovědných za řízení trhů jejich vlastního státu, zatímco všichni ostatní dovozci musejí takovou žádost podat v jiném členském státě, a sice ve Spojeném království. Z toho pro tyto dovozce vyplývají dodatečné výdaje a odrazující účinek především pro malé a střední podniky. Toto ustanovení je mimoto v rozporu s čl. 26 odst. 2 nařízení č. 1255/1999, který stanoví, že dovozní licence vydává každý členský stát.
- 19 Dále pak článek 25 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2535/2001 je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace stanoveným v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES a čl. 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999, neboť má za následek praktické vyloučení všech potenciálních dovozců novozélandského másla v rámci vývozní kvóty se sníženou celní sazbou s výjimkou NZMP, jediného podniku, jenž je s to získat osvědčení IMA 1.

- 20 Předkládající soud se zadržel domnívá, že napadená ustanovení nařízení č. 2535/2001 jsou v rozporu s článkem 28 ES.
- 21 Jednak má za to, že čl. 35 odst. 2 uvedeného nařízení ztěžuje podnikům neusazeným ve Spojeném království přístup k dovozním kvótám pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou, a omezuje tak volný obchod ve Společenství.
- 22 Dále pak článek 25 odst. 1 první pododstavec téhož nařízení omezuje pohyb novozélandského másla ve Společenství z důvodu protisoutěžního jednání společnosti Fonterra, která odmítá prodávat tento produkt se sníženou celní sazbou jiným dovozcům než NZMP.
- 23 Předkládající soud zatřetí tvrdí, že čl. 25 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2535/2001 zavádí do právního řádu Společenství novozélandskou právní úpravu, která poskytuje společnosti Fonterra monopol k vývozu novozélandského másla se sníženou celní sazbou. Toto ustanovení je v tomto ohledu rovněž v rozporu s čl. 82 odst. 1 ES.
- 24 Konečně začtvrté mají být napadená ustanovení nařízení č. 2535/2001 v rozporu s článkem XVII:1 a) GATT, jakož i s čl. 1 odst. 3 Dohody o dovozním licenčním řízení. Předkládající soud se totiž domnívá, že zákonodárce Společenství měl přijetím nařízení č. 2535/2001 v úmyslu provést závazky převzaté v rámci WTO. Podle judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 7. května 1991 (*Nakajima v. Rada*, C-69/89, Recueil, s. I-2069) tak může být legalita tohoto aktu posuzována na základě použitelného práva WTO.

- 25 Jednak je čl. 25 odst. 1 nařízení č. 2535/2001 tím, že do sekundárního práva Společenství přejímá novozélandskou právní úpravu, která je v rozporu s ustanoveními GATT, v rozporu se zásadou nediskriminace, jak je upravena v článku XVII:1 a) GATT.
- 26 Krom toho pravidla stanovená v čl. 35 odst. 2 a čl. 25 odst. 1 nařízení č. 2535/2001 nejsou ani neutrální, ani přiměřená, a jsou tedy v rozporu s čl. 1 odst. 3 Dohody o dovozním licenčním řízení.
- 27 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Frankfurt am Main rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je čl. 35 odst. 2 nařízení [...] č. 2535/2001 [...] v rozporu s právem Společenství vyšší právní síly, zejména se zákazem množstevních omezení dovozu a opatření s rovnocenným účinkem stanoveným v článku 28 ES, se zákazem diskriminace stanoveným v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES, jakož i s čl. 26 odst. 2 nařízení [...] č. 1255/1999 [...], a je tudíž neplatný?
- 2) Je čl. 25 odst. 1 nařízení [...] č. 2535/2001 [...] v rozporu s právem Společenství vyšší právní síly, zejména se zákazem diskriminace stanoveným v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES a se zákazem diskriminace stanoveným v čl. 29 odst. 2 nařízení [...] č. 1255/1999 [...], s článkem 28 ES, jakož i s čl. 82 odst. 1 ES, a je tudíž neplatný?

- 3) Jsou čl. 25 odst. 1 a čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001 [...] v rozporu s článkem XVII:1 a) GATT a čl. 1 odst. 3 Dohody o dovozním licenčním řízení, a jsou tudíž neplatné?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 28 Svou první otázkou se předkládající soud táže, zda čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001 je v rozsahu, v němž stanoví, že žádost o dovozní licenci pro novozélandské máslo musí být nutně podána ve Spojeném království, neplatný z důvodů, že je v rozporu se zásadou nediskriminace uvedenou v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES a v čl. 26 odst. 2 nařízení č. 1255/1999, jakož i se zásadou zákazu množstevních omezení dovozu a opatření s rovnocenným účinkem uvedenou v článku 28 ES.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

- 29 Egenberger, BLE, jakož i německá, francouzská a polská vláda uplatňují, že dotčená diskriminace se týká způsobů správy dovozních kvót, a sice místa podávání žádostí (Spojené království) pro získání dovozní licence pro novozélandské máslo. Připomínají totiž, že pro ostatní produkty spadající do společné organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky může být žádost o dovozní licenci podána u jednotlivých vnitrostátních orgánů.

- 30 Povinnost podat žádost o dovozní licenci ve Spojeném království ostatně znevýhodňuje hospodářské subjekty usazené v jiném členském státě, neboť takový požadavek způsobuje dodatečné výdaje k tíži těchto subjektů. Takové rozdílné zacházení však nelze ničím odůvodnit.
- 31 Fonterra a Komise uplatňují, že Komise má v oblasti zemědělské politiky širokou posuzovací pravomoc. Skutečnost, že totéž opatření může mít pro některé dovozce různé dopady, tak nepředstavuje diskriminaci, pokud je toto opatření založeno na objektivních kritériích přizpůsobených potřebám celkového fungování společné organizace trhu. Cílem sporného ustanovení je v tomto ohledu lépe zajistit řádné použití dotyčných celních kvót a zjednodušit kontrolu.
- 32 Nevýhody vyplývající z tohoto řízení pro potenciální dovozce novozélandského másla usazené v jiných členských státech jsou nepatrné, neboť nařízení č. 2535/2001 jim umožňuje podat žádost v jazyce, který si zvolí, a výdaje spojené se žádostí nepřekračují výdaje vzniklé v rámci běžných obchodních vztahů. Toto rozdílné zacházení je tedy objektivně odůvodněno a omezeno na to, co je nezbytné pro dosažení sledovaného cíle.

Závěry Soudního dvora

- 33 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je čl. 34 odst. 2 druhý pododstavec ES, který stanoví zákaz diskriminace v rámci společné zemědělské politiky, pouhým zvláštním výrazem obecné zásady rovnosti, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně,

není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz zejména rozsudky ze dne 17. dubna 1997, *EARL de Kerlast*, C-15/95, Recueil, s. I-1961, bod 35; ze dne 13. dubna 2000, *Karlsson a další*, C-292/97, Recueil, s. I-2737, bod 39; ze dne 6. března 2003, *Niemann*, C-14/01, Recueil, s. I-2279, bod 49, a ze dne 30. března 2006, *Španělsko v. Rada*, C-87/03 a C-100/03, Sb. rozh. s. I-2915, bod 48).

34 V projednávaném případě není sporu o tom, že se dovozci novozélandského másla usazení ve Spojeném království nacházejí v postavení srovnatelném s postavením dovozců usazených v jiném členském státě.

35 Článek 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001, který posledně uvedeným dovozcům ukládá povinnost podávat žádosti o dovozní licenci v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazeni, však vede k rozdílnému zacházení mezi těmito potenciálními dovozci a dovozci usazenými ve Spojeném království. Skutečnost, že dovozci jsou povinni podat žádost v jiném členském státě, jim totiž může způsobit obtíže, se kterými se dovozci usazení ve Spojeném království nesetkají. V tomto ohledu nejde ani tak o stanovený jazykový režim, neboť formuláře žádostí o dovozní licenci jsou dostupné ve všech úředních jazycích, jako spíše o nevýhody spojené se správním a případně soudním řízením probíhajícím v cizím správním a právním systému, jež mohou znevýhodnit dovozce usazené v jiném členském státě a odradit je od podání žádosti o dovozní licenci.

36 Pokud jde o argument Komise a Fonterra, že soudní přezkum Soudního dvora ohledně předpisu přijatého Komisí v odvětví společné zemědělské politiky je omezen na přezkum zjevně nesprávného posouzení nebo zneužití či překročení pravomoci, je třeba připomenout, že nařízení č. 2535/2001 je založeno na čl. 26 odst. 3 a čl. 29

odst. 1 nařízení č. 1255/1999 a že Rada v druhém odstavci uvedeného článku 29 výslovně uvedla, že způsoby správy celních kvót „nesmí vést k jakékoli diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty“.

- 37 Za těchto podmínek je třeba zkoumat, zda napadené ustanovení je objektivně odůvodněno snahou o zajištění řádného použití celních kvót a zjednodušení jejich kontroly, jak tvrdí Komise.
- 38 Komise tvrdí, že kdyby příslušným orgánům ostatních členských států bylo umožněno vydávat dovozní licence pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou, nebylo by možné dosáhnout cílů, které odůvodňují omezení pravomoci pro vydávání těchto licencí na jediný stát, neboť uvedených cílů lze dosáhnout pouze systémem zavedeným čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v případě dovozu ostatních zemědělských produktů je stanovena pravomoc pro vydávání dovozních licencí ve prospěch příslušných orgánů každého členského státu (viz zejména, pokud jde o ostatní mléčné výrobky podléhající požadavku osvědčení IMA 1, oddíl 1 kapitola III hlavy 2 nařízení č. 2535/2001, jakož i články 11 až 16 uvedeného nařízení, pokud jde o mléčné výrobky, pro něž není osvědčení IMA 1 vyžadováno). Nelze tedy tvrdit, že omezení pravomoci pro vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo na jediný stát je nezbytné k uskutečnění cílů řádného použití celních kvót a zjednodušení kontrol.
- 40 Cíl, na nějž se Komise odvolává, tedy nemůže odůvodnit nevýhody vyplývající z toho, že hospodářské subjekty, které nejsou usazeny ve Spojeném království, musejí podat žádost o dovozní licenci v tomto členském státě, a tudíž ani rozdílné zacházení mezi dovozci vyplývající z čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001.

41 Z toho plyne, že toto ustanovení je diskriminační, a tudíž v rozporu s čl. 34 odst. 2 druhým pododstavcem ES.

42 Aniž by bylo nutné odpovédět na ostatní části první otázky, je tedy namístě určit, že čl. 35 odst. 2 nařízení č. 2535/2001 je neplatný v rozsahu, v němž stanoví, že žádosti o dovozní licenci pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou lze podávat pouze u příslušných orgánů Spojeného království.

Ke druhé otázce

43 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení nařízení č. 2535/2001, kterými se stanoví prováděcí pravidla pro dovoz novozélandského másla se sníženou celní sazbou, a sice články 25 a 32 uvedeného nařízení ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení, jsou neplatná z toho důvodu, že jsou v rozporu se zásadou nediskriminace, jak je upravena čl. 34 odst. 2 druhým pododstavcem ES a čl. 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999, jakož i s články 28 ES a 82 ES v rozsahu, v němž v praxi zavádějí systém správy celních kvót pro tento produkt, který, tak jako za okolností projednávaného případu, omezuje možnost získání dovozní licence na jediný podnik.

44 Egenberger, jakož i německá a polská vláda tvrdí, že ustanovení čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 2535/2001 je v rozporu se zákazem diskriminace stanoveným v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES. Egenberger v této souvislosti tvrdí, že účinkem tohoto ustanovení je zvýhodnění protisoutěžního jednání společnosti Fonterra a posílení jejího dominantního postavení, z čehož vyplývá diskriminace mezi potenciálními dovozci novozélandského másla do Společenství a NZMP, evropskou dceřinou společností Fonterra.

- 45 Komise a Fonterra se domnívají, že údajné protisoutěžní chování této poslední uvedené společnosti nespadá ani nepřímo do normativního obsahu uvedeného čl. 25 odst. 1, neboť toto ustanovení neobsahuje žádnou diskriminaci mezi potenciálními dovozci novozélandského másla do Společenství se sníženou celní sazbou.
- 46 Úvodem je namístě připomenout, že čl. 34 odst. 2 druhý pododstavec ES a čl. 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999 jsou vyjádřením jedné a téže zásady, a sice zásady nediskriminace.
- 47 Z čl. 26 odst. 3 a článku 29 nařízení č. 1255/1999 vyplývá, že Rada pověřila Komisi, aby při dodržení zásady nediskriminace vymezila způsoby správy celních kvót pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.
- 48 Komise se na tomto základě rozhodla pro režim dovozních licencí vydávaných na základě předložení osvědčení IMA 1. Podle devátého bodu odůvodnění nařízení č. 2535/2001 tento režim, v němž vyvážející země zaručuje, že vyvážené produkty se shodují s jejich popisem, značně zjednodušuje dovozní řízení.
- 49 Pokud jde o novozélandské máslo, byl úkol vydávat osvědčení IMA 1 pro máslo dovážené se sníženou celní sazbou do Společenství podle přílohy XII nařízení č. 2535/2001 svěřen Food Assurance Authority. Podle čl. 25 odst. 1 uvedeného nařízení se dovozní licence pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou vydává pouze na základě předložení osvědčení IMA 1 příslušným orgánům.

- 50 Je třeba připomenout, že Komise má určitý prostor pro uvážení při volbě správních prostředků, které zavádí pro splnění úkolu, který jí svěřila Rada na základě článků 26 a 29 nařízení č. 1255/1999.
- 51 Komisi přísluší, aby při tomto zavádění zaručila dodržování zásady nediskriminace, jak je připomenuta čl. 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999.
- 52 Slučitelnost systému vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou, který byl zaveden dotyčnými ustanoveními nařízení č. 2535/2001, se zásadou nediskriminace, je třeba zkoumat s ohledem na tyto úvahy.
- 53 Podle čl. 24 odst. 1 zákona z roku 2001 je výhradní licence pro vývoz novozélandského másla se sníženou celní sazbou do Evropského společenství udělena NZDB. Posledně uvedená společnost je v tomto ohledu jediným podnikem, který může vlastnit vývozní licence a osvědčení IMA 1 odpovídající množství vyváženého másla.
- 54 Je nesporné, že NZDB prodává máslo s odpovídajícími osvědčeními IMA 1 za účelem jeho dovozu do Společenství výlučně své evropské dceřiné společnosti NZMP. NZMP je tudíž jediným podnikem, který může dovážet novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.
- 55 Volba řízení o vydání osvědčení IMA 1, jak je zavedeno nařízením č. 2535/2001, sice splňuje cíle zjednodušení dovozního řízení a lepší záruky dodržování celních kvót,

avšak takový způsob správy uvedených kvót nemůže umožnit vyloučení všech potenciálních dovozců másla s výjimkou jednoho podniku z dovozního řízení do Společenství pro tento produkt a vést k diskriminaci mezi těmito hospodářskými subjekty.

- 56 Takový režim dovozu novozélandského másla se sníženou celní sazbou, jaký vyplývá z článků 25 a 32 nařízení č. 2535/2001 ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení, přitom takovou diskriminaci umožňuje.
- 57 Komise totiž tím, že pověřila úkolem vydávat osvědčení IMA 1 novozélandské orgány, třebaže platil zákon z roku 2001 zavádějící vývozní monopol ve prospěch NZDB, nepřijala nezbytná opatření k zabránění diskriminaci při vydávání dovozních licencí, ačkoli jí taková povinnost byla výslovně uložena čl. 29 odst. 2 nařízení č. 1255/1999.
- 58 Aniž by bylo nutné odpovědět na ostatní části druhé otázky, je tedy třeba určit, že články 25 a 32 nařízení č. 2535/2001 ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení jsou neplatné v rozsahu, v němž umožňují diskriminaci při vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.

Ke třetí otázce

- 59 Vzhledem k tomu, jak byly zodpovězeny první dvě otázky, není namístě odpovídat na třetí otázku.

K nákladům řízení

- 60 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót, je neplatný v rozsahu, v němž stanoví, že žádosti o dovozní licenci pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou lze podávat pouze u příslušných orgánů Spojeného království.

- 2) Články 25 a 32 nařízení č. 2535/2001 ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení jsou neplatné v rozsahu, v němž umožňují diskriminaci při vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.

Podpisy